

Потребна нам је политички храбра влада. То ће рећи: влада с јаким првим министром, спремним да наметне једну, по мом суду, кључну тему - тему прекомпоновања политичког система. То значи, најпре, потпуну демонтажу, па потом ремонт свих тајних али и јавних служби принуде, сав тај удбашки „сплеен“ који деценијама трује политички живот земље.

Реформа политичког система, надаље, значила би спремност такве владе да наметне тему измене највиших аката - Устава и кључних закона. Дакле, за почетак, измена изборног закона, радикално смањење броја посланика, јачање региона и градова. Не постоји начин да се уведе одговорност за почињено уколико је она увек само у врху партије. Партије би, тада, морале пажљиво да бирају кога примају у своје редове и шта тај касније ради.

Паралелно са овим, влада би морала храбро и одговорно да постави себи приоритете: један велики макроекономски циљ, један развојни циљ и сет малих, етапних циљева којима ће се поново успоставити српско друштво. Србија је раздруштвљена, а без друштва нема државе, те толико сањане „врхунске еманације људског духа“.

Влада Србије би морала, дакле, да разуме како директне стране инвестиције не могу бити искључива основа привредног живота.

Влада би морала да има највише 15 министара који би потписали неку врсту приступнице у тим - не прости коалициони споразум, него личну одговорност у оквиру јаког консензуса око кључних тема.

Влада не би смела да буде оптерећена мноштвом државних секретара и подсекретара - дебиروقратизација владе.

Влада не сме да одржава телефонске седнице, осим у случају елементарних непогода

или ратне опасности.

Влада мора да има два потпредседника из редова министара, једног из области привреде, другог из културе.

Влада би морала да почне програм културне обнове земље, јер је култура основа идентитета - и то не националног, него државног.

Влада би морала колективно да посети три позоришне представе у току године, две оперске, две балетске, четири изложбе и два концерта озбиљне музике.

Председник владе морао би да буде на челу поворке Параде поноса, заједно с министром полиције у први три године.

Не сме да постоји министарство медија или информисања.

Влада мора да омогући Косову, у оквирима статусне неутралности, регионално и шире повезивање.

Влада мора да орачи сваку од делатности унутар свог мандата, и по истеку рокова, да врши вредновање и одговарајуће мере, укључујући промене министара или њихових сарадника у пуној јавности.

Влада би морала хитно да произведе кључне артефакте свог имиџа: логотип, кључну паролу/слоган/копирајт, у складу с темељном тематском визијом својих намера.

Влада мора да има мошње, у метафоричком смислу, родно неутралном.

(Блиц)